

komedija« razkazuje katoliško bogoslovje v vsem obsegu, v naukih o Bogu in o svetu, o pravici, o bogočastju, o verskem življenju . . . Zato se imenuje Dante po pravici bogoslovec med pesniki, pesnik bogoslovja. . . »Božja komedija« je vizionarno (v zamaknenju) potovanje skozi tri dele onega sveta: iz bivališča Luciferjevega do božjega prestola. . . Vse, kar gleda pesnik na potovanju, kar ga straši, kar ga žalosti in veseli — vse spada v bogoslovje.« (Hett. o. c. 335.) — Marsikateremu čitatelju zvené morebiti te besede jako čudno; marsikaterega kar mraz spreletava, ko se mu predstavlja italijanski pesnik, katerega je dosedaj poznal iz šole kot pevca ljubezni, kot pristaša gibelinske stranke, kot nasprotnika papeževega, ko se mu ta Dante predstavlja kot — katoliški bogoslovni pesnik, poveličevalec bogoslovne vede in bogoslovnih učiteljev — cerkvenih očetov.

Pa zakaj bi tako ne bilo! Zakaj bi ne moglo bogoslovje navdušiti pesnika, da poje o Bogu in o svetu po božji volji! Da je možno, da se dá ustvariti najkrasnejši pesniški umotvor prav na podlagi bogoslovja, ali še boljše, iz bogoslovja samega, to je sijajno pokazal Dante in »Divina comedia« je vekoviti

spomenik druženja bogoslovja in poezije. Ob enem je pa tudi dokazano, da je obzorje krščansko pesniku jako ugodno, da ga podpira, skratka: da more obzorje krščansko prav lahko biti obzorje velikega pesnika, da je to obzorje dovolj obširno za vsakega pesnika.

Ne morem si kaj, da bi za vzgled vsaj nekaj malega ne navedel iz prevoda našega Koseskega, ki je poslovenil I. del »Božje komedije«, »Paklo«, in ki je objavljen v Letopisu Matice Slovenske l. 1877. in 1878. V »predgovoru« omenjenega prevoda piše pokojni dr. Bleiweis o namenu slovenskega prevoda: » . . . da se tudi Slovenci seznanijo s to knjigo in da svet vidi, da tudi slovenski jezik je kos, svojemu narodu kazati poezije mojstra, ki ga Italijani stavijo v prvo vrsto svojih pesnikov in ki v obče velja za prvega kristijanskih pevcev. Veličastna pesem »Divina comedia« Dantea, ki je od l. 1472 doživela blizo 70 izdanj in komentarov, obsega tako rekoč vesoljni svet in je, kákor on, neizmerna. V treh velicih oddelkih, katerih prvi se zove »Paklo«, drugi »Vice«, tretji »Nebesa«, popisuje pesnik svojega duha prikazni (vizije) tako, da čitatelj kar strmeti mora nad smélo fantazijo pesnikovo«. (Dalje.)

Odkritje spomenika Andrije Kačiča Miošiča. Dne 26. avgusta t. l. so odkrili v Makarski, mestu, stoječem nasproti iztočni strani otoka Brača, spomenik priljubljenemu pesniku o. Andriji Kačiču Miošiču, ki se je rodil v selu Bristu (Brest) v hrvatskem Primorju 1696. l. in umrl 1760. l. O. Andrija Kačič Miošič je bil narodni epski pesnik. Znan in mil je vsemu jugu slovanskemu po svojem »Razgovoru ugodnom naroda slovinskoga« in »Korabljici (ladijici) pisma svetoga i svih vikovah svita dogodjajih poglavitih u dva poglavja razdiljeni«. Kip je izdelal slavni umetnik hrvatski Ivan Rendić. Obširnejši životopis Kačičev prinese »Dom in Svet« pozneje.

Slovenski zemljepisni atlas. (Vabilo na naročbo.) V rokopisu imam pripravljen slovenski zemljepisni atlas, ki bode v prvi vrsti raznovrstnim slovenskim šolam primeren. Ako dobim dovolj naročnikov, hočem ga sam založiti. Uljudno vabim torej vsesкупno slovensko občinstvo na obilo naročbo prvega slovenskega šolskega zemljepisnega atlasa, čegar cena bode 1 gld. Naročnine ni treba naprej pošiljati. *Iv. Lapajne, šolski ravnatelj (Krško).*

Molitvenik za dečke. | Molitvenik za deklice.

Zbral Francišek Marešič. Drugo izdanje. Ljubljana 1890. Založil in prodaje Ivan Bonač, knjigovez v Ljubljani (Poljanska cesta). Str. 222. — Cena: V usnje vezan z zlato obr. 50 kr., v usnje vezan in marmoriran 35 kr., v trdo močno platno 30 kr. — Ta pripravi molitvenik znanega pisatelja je sedaj tembolj vreden, da ga priporočamo, ker ima večji tisek in močnejši papir.